तथा चारण्यकाण्डे समाम्नातम्। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः चुच्च तृष्णेत्यादि। ताभिर्घोराभिस्तनुभिरमुं शत्रुं गच्छ प्राप्नुहि॥

इति सायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे आद्यकाण्डे प्रथमप्रपाठके सप्तमोऽनुवाकः ॥ ७ ॥

अथ अष्टमोऽनुवाकः।

आधानमन्त्राः सप्तमेऽभिहिताः। अष्टमे तद्ब्राह्मणमुच्यते। तत्र त्रीनाधानमन्त्रान् विनियुङ्क्ते। "इमे वा एते लोका अग्नयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्। शोचयेयुर्यजमानम्। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमादधाति। वातः प्राण इत्यन्वाहार्य्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। तेनैवैनान्व्यावर्त्तयति। तथा न शोचयन्ति यजमानम्" इति। एते त्रयोऽग्नयः त्रिलसाम्यादिमे त्रयो लोका भवन्ति। ते यदि परस्परमव्यावृत्ताः समुदिता आधीयेरन् तदा दाहाधिक्येन यजमानं सन्तापयेयुः। अतः त्रिभिर्मन्त्रैः पृथगादध्यात्। तेन व्यावृत्ताः सन्तः तापाधिक्याभावाद्यजमानं नैव सन्तापयन्ति॥

अथाधानकाले सामगानं विधत्ते। "रथन्तरमभिगायति गार्हपत्य आधीममाने। रथन्तरो वा अयं लोकः [१] अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते। वामदेव्यमभिगायत उध्रियमाणे। अन्तरिक्षं वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष एवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्। शान्तमेवैनं पशव्यमुद्धरते।